

Gustav V: Borggårdstalet

Talare

Gustav V
Kung

Datum

6 februari 1914

I redlige män af Sveriges bondestam!

Jag bringar Eder af hjertat Mitt kungliga tack för att I från allt Sveriges rike undan hvardagslivvets id och äflan till fosterlandets välfärd i dag stämt möte inför Mig på Stockholms slott. Jag tackar äfven alla de tusenden, som eljest gifvit uttryck åt samma fosterländska sinnelag, som fört Eder hit. Det standar, som Jag mottagit ur Edra händer, skall för Mig alltid förblifva ett kärt och dyrbart minne af denna dag och dess innebörd. I hafven kommit för att säga Eder mening angående rikets vidmakthållande och vården om dess höghet. I ären här för att med Mig göra allom veterligt, att intet kraf är för högt och ingen börda för tung, då det gäller bevarandet af vår urgamla frihet och tryggandet af vår framtida utveckling. Från tider så fjerran, att de höljas i sagans dunkel, har detta rikes byggnad hvilat på grundvalen af det fast och orubbligt sammangjutna förtroendet mellan konung och folk. I veten ock, att detta innerliga samband allena varit mäktigt att med Gud göra de svenske berömlige framför andra folk och gifva dem kraft att kämpa och segra i striden för rätt och sanning. I tider af nöd har också Sveriges allmoge varit den klippa, på hvilken konungen i trygghet kunnat förlita sig. Och jag känner, att äfven Jag har ett rum i Edra hjertan. I såväl goda som onda tider håller bandet mellan konung och folk och skall med Guds hjälp aldrig brista. Vår tid är allvarlig. Det gäller nu, likasom fordom, att vårda det arf vi mottagit af våra fäder och som uppbyggt med deras arbete och blod. Det gäller äfven att rätt förvalta det pund, som blifvit oss anförtrodt och förkofra det – oss till gagn, men ingen till skada. Häri ligger vår gemensamma plikt i nutiden – för framtiden. Det är känslan häraf som fört Eder hit. Det är oron för fosterlandets säkerhet, som i dessa vinterdagar kommit Eder att lemna Edra lugna boningar. Det är krafvet på en fast grund för rikets framtid, som i detta ögonblick förenar edra frejdade landskapsfanor under Svea rikes kungsflagga, som blåser häruppe öfver oss alla. Så hafven I inför Mig uttryckt Eder bestämda önskan att se landets och folkets förnämsta lifsfråga snarast möjligt slutgiltigt löst och I hafven förklarat eder redobogne och villige

att åtaga Eder de bördor och bringa de offer, som dermed äro förknippade. Intet kan för en konung vara mera dyrbart, än att från folkets egna läppar mottaga vittnesbörden om dess håg och vilja att skänka honom sitt trofasta stöd vid utöfvandet af hans ofta tunga konungsliga plikt. Ingen konung, som före Mig burit Sveriges krona, har i samma mått som Jag åtnjutit förmånen att på denna plats stå ansikte mot ansikte med menige Sveriges allmoge och höra dess röst. Medvetandet om Edert orubbliga förtroende till Eder konung gör Mitt kungliga värf visserligen dubbelt ansvarsfullt, men på samma gång lättare att fullgöra, och Jag lofvar att icke svika Eder. I kunnen vara förvissade att Jag aldrig ämnar dagtinga med Min öfvertygelse om hvad Jag i frågan om värnandet af fäderneslandets sjelfständighet anser rätt och nyttigt. De saknas visserligen ej inom vårt land, som hysa den meningen, att frågan om öfningstiden för infanteriet icke nu bör lösas, men Jag delar ingalunda denna uppfattning, tvärtom har Jag samma åsikt som I för Mig nyss uttalat, nämligen att försvarsfrågan i sin helhet bör behandlas och afgöras nu, ofördröjligen och i ett sammanhang. De fordringar på fälthärens slagfärdighet och krigsberedskap, som af sakkunskapen inom Min armé uppställas såsom oeftergifliga, frångår jag icke. I veten alla att detta betyder en utsträckt tjänstgöringstid för de värnpliktige, jemväl med hänsyn till behovet af vinterutbildning. För lösandet af sina stora uppgifter måste vidare Min flotta icke allenast vidmakthållas utan också i betydande mån förstärkas. Må vi samfällt arbeta för rikets försvar! Då skall det också lyckas oss att föra denna för fosterlandet så viktiga och afgörande fråga till ett lyckobringande resultat. Jag skall, Min plikt som Eder konung likmätigt, söka visa Eder vägen för att nå vårt gemensamma mål. Följen och stödjen Mig derföre allt framgent! Inför släkten som gått och inför släkten som komma skola vi för Gud stånda till ansvar för våra handlingar. Den Högste, som hittills hållit sin hand öfver Svea rike, Han bevara nu och i kommande tider vårt land och folk! Gud välsigne Eder alla! Lefve vårt älskade fosterland! Lefve Sverige!

Taggar

1910-tal, 1914, Kungahuset, Man, Tal till nationen

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/gustav-v-borggardstalet>